

[Forsvarsministeren.]

økonomiske interesser. I tilfælde, hvor omstændigheder af denne art har talt imod en tilladelse, har man nægtet den.

Når spørgsmålet specielt drejer sig om, hvorvidt tjenestemænd i forsvarsministeriet og under de militære værn bør være berettigede til at indtræde i bestyrelsen for selskaber, der har eller kan forventes at få leverancer til forsvaret, må jeg dertil sige, at efter sagens natur vil jo så godt som ethvert selskab, der driver erhverv, kunne tænkes at få forbindelse med forsvaret og vel i øvrigt også med andre myndigheder under staten. Jeg mener ikke, at forsvarsministeriet af denne grund generelt kan forbyde sine tjenestemænd eller enkelte grupper af dem at indtræde i selskabsbestyrelser el. lign. Fremgangsmåden må, som tjenestemandsløven foreskriver, være en vurdering i hvert enkelt tilfælde af, hvad der er stemmende med de berettigede hensyn, og her må vi naturligvis være særlig opmærksom på de pågældende selskabers karakter. Det er min opfattelse, at forsvarsministeriets praksis på dette område har været forsvarlig og stemmende med den praksis, der andetsteds er anvendt, og forsvarsministeriet vil naturligvis også ved afgørelsen af fremtidige sager af denne art administrere helt i overensstemmelse med tjenestemandsløvens krav og forudsætninger.

Da det ærede medlem hr. Lannung henviser til det, der har været fremme om en bestemt sag i dagspressen, skal jeg yderligere gøre et par bemærkninger herom. Jeg kan for det første bekræfte, at det, der skete med hensyn til, at det pågældende danske firma ikke på samme tid som et udenlandsk fik anmodning om at give tilbud, ikke har noget som helst at gøre med forholdet vedrørende bestyrelsens sammensætning, og jeg er glad for, at det ærede medlem også på forhånd går ud herfra. Det drejer sig jo om selskabet Decca Navigator, og herom skal jeg oplyse, at der i 1947 blev oprettet en overenskomst mellem dette selskab og det daværende marineministerium vedrørende den såkaldte deccakæde. I overenskomsten blev optaget en bestemmelse om, at det daværende marineministerium, nu forsvarsministeriet, udpeger en repræsentant til selskabets bestyrelse. Det var i henhold til denne bestemmelse, at den da-

værende forsvarsminister i 1954 udpegede forsvarsministeriets nuværende departementschef til medlem af Deccas bestyrelse. Hensigten med denne ordning er naturligvis at udøve kontrol med, at overenskomstens bestemmelser overholdes. Jeg har taget op til overvejelse, om denne kontrol kan udøves på en anden måde, eventuelt ved at undersøge muligheden for en deling af selskabet, så at den del af selskabet, der har med deccakæden at gøre, udskilles. Der kan måske også tænkes en anden vej til at nå det samme mål.

Formanden: Ønsker det ærede medlem hr. Lannung ordet? I så tilfælde må jeg have det at vide. Det ærede medlem har ordet.

Lannung: Jeg takker den højtærede forsvarsminister for svaret, selv om jeg ikke finder det helt tilfredsstillende. Jeg finder, at man bør se at komme bort fra den praksis, hvorefter man i et tilfælde som det, jeg har nævnt, giver tilladelse til, endsige indgår overenskomst om, at en høj embedsmand i forsvarsministeriet tager sæde i et erhvervsselskabs bestyrelse. Det er klart, at det samme forhold bør gælde også i andre ministerier, hvor der er tale om egentlige leverancer — jeg tænker selvfølgelig på virkelige leverancer, ikke det, at man i ny og næ køber en eller anden ting.

Jeg kan ikke se rettere, end at de grunde, jeg har fremført, vejer så tungt, at det principielt rigtigste er og bliver, at højere embedsmænd og officerer ikke indsættes eller indvælges, som der her er tale om. Alt, hvad man eventuelt vil opnå ved at indsætte et bestyrelsesmedlem, kan lige så godt — eller efter mit skøn bedre — og principielt langt rigtigere opnås ad anden vej gennem kontrollanter, observatører o. lign., som kun har denne bestemte opgave og ikke får det tosidede ansvar og hensyn at tage dels som tjenestemand, dels som bestyrelsesmedlem med deraf følgende aktieselskabsretlige forpligtelser, som kan føre til særdeles uheldige konsekvenser i visse relationer. Jeg ser ikke rettere, end at det også ville være naturligt i den bestemte sag ikke at have udpeget departementschefen, men skaffet sig kontrol på en principielt langt heldigere måde.